

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Płock, 14 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Płocku Wydział II Karny Sekcja ds. wykroczeniowych w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Kondzielewski

Protokolant: sekr. sąd. Monika Sieklucka

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu 20 grudnia 2017 roku, 14 lutego 2018 roku sprawy przeciwko:

1. **P. G. (1)**, synowi J. i J. z domu T. urodzonemu (...) w D.,

obwinionemu o to, że:

w dniu 17 września 2016 r. w P. przy ul. (...) na stadionie (...), podczas trwania imprezy masowej, mecz piłki nożnej pomiędzy drużynami (...), uczestniczył w wyłamaniu metalowego pręśła ogrodzenia stadionu a następnie poprzez wyłamanie ogrodzenia przeszedł w miejsce nie przeznaczone dla publiczności,

tj. za wykroczenie z art. 51§2 kw i art. 54 ust. 2 pkt. 1 Ustawy z dn. 20.03.2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych

2. **J. P.**, synowi F. i B. z domu S., urodzonemu (...) w D.,

obwinionemu o to, że:

w dniu 17 września 2016 r. w P. przy ul. (...) na stadionie (...), podczas trwania imprezy masowej, mecz piłki nożnej pomiędzy drużynami (...), uczestniczył w wyłamaniu metalowego pręśła ogrodzenia stadionu a następnie poprzez wyłamanie ogrodzenia przeszedł w miejsce nie przeznaczone dla publiczności,

tj. za wykroczenie z art. 51§2 kw i art. 54 ust. 2 pkt. 1 Ustawy z dn. 20.03.2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych

ORZEKA

I. obwinionego **P. G. (1)** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że 17 września 2016 roku około 17:55 w P. przy ul. (...) na stadionie (...), podczas imprezy masowej meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) P. i (...) S., poprzez szarpanie metalowego pręśła ogrodzenia uczestniczył w wyłamaniu go, czym zakłócił spokój i porządek publiczny, przy czym czyn ten miał charakter chuligański, co stanowi wykroczenie z art. 51§2 kw i za to wymierza mu karę 2000 (dwóch tysięcy) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 65 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych orzeka wobec obwinionego **P. G. (1)** zakaz wstępu na wszystkie mecze piłki nożnej będące imprezami masowymi, rozgrywane z udziałem drużyny (...) S. na okres 2 (dwóch) lat;

III. obwinionego **J. P.** uznaje za winnego tego, że 17 września 2016 roku około 17:55 w P. przy ul. (...) na stadionie (...), podczas imprezy masowej meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) P. i (...) S., poprzez szarpanie metalowego pręśła ogrodzenia uczestniczył w wyłamaniu go, czym zakłócił spokój i porządek publiczny, a następnie poprzez wyłamane ogrodzenie opuścił sektor przeznaczony dla kibiców i przebywał w miejscu nie przeznaczonym dla publiczności, przy czym czyn ten miał charakter chuligański, co stanowi wykroczenie z art. 51§2 kw i art. 54 ust. 2

pkt. 1 ustawy z dn. 20.03.2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 9§1 kw i za to wymierza mu karę 3000 (trzech tysięcy) złotych grzywny;

IV. na podstawie art. 65 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych orzeka wobec obwinionego **J. P.** zakaz wstępu na wszystkie mecze piłki nożnej będące imprezami masowymi, rozgrywane z udziałem drużyny (...) S. na okres 2 (dwóch) lat;

V. zasądza od obwinionego **P. G. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty;

VI. zasądza od obwinionego **J. P.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 11/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

17 września 2016 roku w P. na stadionie (...) P. przy ul. (...) odbywał się mecz piłki nożnej między drużynami (...) P. i (...) S.. Na ten mecz wraz z innymi kibicami (...) przyjechali między innymi P. G. (1) i J. P.. Po wejściu na teren stadionu na widowni w sektorze przeznaczonym dla kibiców (...) S., P. G. i J.Z. P. wraz z kilkudziesięcioma innymi kibicami wzięli udział w zbiorowym zakłóceniu spokoju i porządku publicznego, co miało miejsce około 17:55. W szczególności P. G. poprzez kikuminutowe szarpanie metalowego przesła ogrodzenia uczestniczył w wyłamaniu go, w celu umożliwienia innym kibicom przedostania się do strefy stadionu nie przeznaczonej dla publiczności. Również J.Z. P. poprzez szarpanie metalowego przesła ogrodzenia uczestniczył w wyłamaniu tego elementu ogrodzenia, a następnie przez wyłamany fragment ogrodzenia opuścił sektor kibiców (...) i przeszedł do wydzielonej strefy stadionu nieprzeznaczonej dla publiczności.

Obwiniony P. G. był karany za przestępstwa (vide k. 36), zaś J.Z. P. nie był dotąd karany (vide k. 38).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o oględziny zarejestrowanych na stadionie nagrań (vide k. 127-128) i dokumentacji fotograficznej z tych nagrań (vide k. 82-122), na podstawie wizerunków obwinionych (vide k. 143,147) oraz na podstawie zeznań świadków R. S. (vide k. 172) i M. J. (1) (vide k. 172-173).

Obwiniony P. G. (1) w toku czynności wyjaśniających przyznał się do zarzucanego mu czynu (vide k. 28) i wskazał, że wchodził na kabiny wc i wraz z innymi kibicami trzymał za ogrodzenie, którym kibice trzęśli, w wyniku czego zostało wyłamane. Zaprzeczył jednak aby po wyłamaniu ogrodzenia opuszczał sektor przeznaczony dla kibiców i stanowczo wskazał, że uciekł w kierunku krzesełek. Z kolei J.Z. P. do zarzutu nie przyznał się i odmówił składania wyjaśnień (vide k. 33). Przed sądem obwinieni nie składali wyjaśnień, ponieważ na rozprawach nie stawili się.

Natomiast przesłuchani świadkowie wskazali, że zajście na stadionie oglądali na zapisach wideo, a ich rolą było wychwycenie wizerunków osób dokonujących na stadionie naruszeń porządku; jeśli kibice zasłaniają twarze, sprawców poszczególnych zachowań identyfikują na podstawie całokształtu nagrań, wyszukując charakterystyczne elementy ubioru i wyglądu. Tak też standardowo postępowali w tej sprawie, rejestrując ujęcia klatek z widocznymi naruszeniami – R. S. ujawnił i udokumentował zachowanie J.Z. P., zaś M. J. P. G.. Świadkowie zaznaczyli przy tym, że nie jest ich rolą personalna identyfikacja sprawców – tym zajmują się wyspecjalizowane komórki jednostek policji właściwych dla poszczególnych klubów piłkarskich, nie oni też redagują i stawiają zarzuty. Ponadto M. J. wskazał, że jeśli w dokumentacji fotograficznej nie ujął odpowiedniej stopklatki dokumentującej przekroczenie ogrodzenia, to nie było momentu, w którym obwiniony przeszedłby przez ogrodzenie.

Zatem dogłębna analiza nagrań, których oględzin dokonano na rozprawie, analiza ich fragmentów w postaci zdjęć oraz konfrontacja z wizerunkami obwinionych, pozwoliła na stwierdzenie bez żadnych wątpliwości, iż obwiniony P. G.

(1) brał aktywny udział w zakłóceniu spokoju i porządku publicznego na stadionie tuż przed rozpoczęciem meczu. Na nagraniach jednoznacznie widać, że obwiniony nie tylko trzyma za ogrodzenie, ale wraz z innymi kibicami intensywnie potrząsa nim aż do wyłamania przęsła. Obwiniony przy tym zmieniał miejsce, w którym szarpał za ogrodzenie, w szczególności wchodził w tym celu na kabiny wc. Brak jest jednak dowodów na to, aby obwiniony P. G. po wyłamaniu ogrodzenia przeszedł za nie do strefy nie przeznaczonej dla kibiców. Te ustalenia korespondują z wyjaśnieniami samego obwinionego i nie można mieć wątpliwości – nawet mimo tego, że sąd nie widział obwinionego na sali rozpraw, iż ujawnione nagrania zarejestrowały wizerunek obwinionego P. G.. Z uwagi na załączony do akt sprawy wizerunek obwinionego z akt o wydanie dowodu osobistego (vide k. 147) tożsamość obwinionego jako „sprawcy nr 7” zarejestrowanego na stadionie działania nie budzi żadnych wątpliwości. Tej oceny w zakresie ustaleń zachowania obwinionego P. G. nie mogło zmienić stanowisko obrońcy żądającego dalszych dowodów dla ustalenia jego tożsamości i zachowania na stadionie, bowiem do tego już wystarczające były dowody przeprowadzone na rozprawie, dalsze zaś dowody zmierzały w sposób oczywisty wyłącznie do przedłużenia postępowania.

I tak samo, bez żadnych wątpliwości sąd ustalił, że J. P. również brał aktywny, a nawet bardziej intensywny, udział w zakłóceniu spokoju i porządku publicznego na stadionie tuż przed rozpoczęciem meczu. Na nagraniach jednoznacznie widać, że obwiniony nie tylko trzyma za ogrodzenie, ale wraz z innymi kibicami intensywnie potrząsa nim aż do wyłamania przęsła. Obwiniony przy tym zmieniał miejsce, w którym szarpał za ogrodzenie, w szczególności wchodził w tym celu na to ogrodzenie. W przeciwieństwie zaś do P. G., po wyłamaniu ogrodzenia obwiniony J.Z. P. nie uspokoił się, lecz przez wyłamane ogrodzenie przeszedł na teren stadionu nie przeznaczony dla kibiców i dalej zakłócał spokój i porządek, zaś po kilku minutach powrócił na teren sektora kibiców (...). Z uwagi na załączony do akt sprawy wizerunek obwinionego z akt o wydanie dowodu osobistego (vide k. 145) tożsamość obwinionego jako „sprawcy nr 6” zarejestrowanego na stadionie działania nie budzi żadnych wątpliwości. I także w tym zakresie dalsze wnioski dowodowe sąd uznał za zmierzające w sposób oczywisty wyłącznie do przedłużenia postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił sądowi w sposób nie budzący wątpliwości ustalić, iż obwinieni dopuścili się popełnienia wykroczeń w trakcie masowej imprezy sportowej, do tego wykroczeń o charakterze chuligańskim i w związku z masową imprezą sportową.

Zgodnie z art. 51§1 kw karze podlega ten, kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, a zgodnie z art. 51§2 kw takiej samej karze podlega sprawca, jeśli czyn miał charakter chuligański. Z kolei zgodnie z §5 art. 47 kw charakter chuligański mają wykroczenia polegające na umyślnym godzeniu w porządek lub spokój publiczny albo umyślnym niszczeniu lub uszkodzeniu mienia, jeżeli sprawca działał publicznie oraz w rozumieniu powszechnym bez powodu lub z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie podstawowych zasad porządku prawnego.

Wskazać też należy w tym miejscu, iż art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych stanowi, iż karze ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 2000 zł za wykroczenie podlega ten, kto w czasie trwania imprezy masowej przebywa w miejscu nieprzeznaczonym dla publiczności.

Zatem stwierdzić należało, że 17 września 2016 roku w P. na stadionie (...) P. przy ul. (...) około 17:55 P. G. (1) podczas sportowej imprezy masowej zakłócił spokój i porządek publiczny – poprzez szarpanie metalowego przęsła ogrodzenia uczestniczył w wyłamaniu go, przy czym czyn ten miał charakter chuligański. Popełnił zatem obwiniony P. G. (1) wykroczenie z art. 51§2 kw.

W tym samym miejscu i czasie J. P. także zakłócił spokój i porządek publiczny – poprzez szarpanie metalowego przęsła ogrodzenia uczestniczył w wyłamaniu go, a następnie opuściwszy przez wyłamane ogrodzenie sektor przeznaczony dla kibiców przeszedł do strefy wyłączanej z użytku publiczności, a więc przebywał w miejscu nie przeznaczonym dla publiczności. Jednocześnie, czyn ten miał charakter chuligański. Popełnił zatem obwiniony J. P. wykroczenie z art. 51§2 kw i z art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 9§1 kw.

Skoro zaś zdarzenie to miało miejsce na stadionie tuż przed rozpoczęciem meczu piłki nożnej między drużynami (...) P. i (...) S., stwierdzić należy, iż zachowanie obwinionych bez wątpienia nastąpiło w związku ze sportową imprezą masową, o której mowa w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych.

Obwinieni wzięli udział w zamieszkach na stadionie, używali siły do wyważenia fragmentu ogrodzenia. Zatem uznać należało, iż obwinieni dopuścili się publicznie chuligańskiego wybryku, czyli czynu kolidującego z powszechnie przyjętymi normami zachowania. Zachowanie obwinionych i pozostałych kibiców było skandaliczne, zamiast cieszyć się pięknem sportu, wzięli wręcz udział w „rozbicie” i niszczeniu mienia, bez żadnej przyczyny i publicznie, nie sposób więc uznać, iż zachowanie obwinionych było akceptowalne. Zachowanie obwinionych powodowało zakłócenie spokoju publicznego oraz porządku publicznego. Zakłócenie spokoju to zakłócenie powodujące uczucie podenerwowania, zaniepokojenia, z kolei zakłócenie porządku publicznego to zachowanie, które w obiektywnym odbiorze odbierane jest jako utrudnienie lub uniemożliwienie powszechnie akceptowanego, normalnego zachowania się w miejscach publicznych dla bliżej nieokreślonych osób. Zatem w ocenie Sądu zachowanie obwinionych było nieakceptowalne, było wybrykiem, który powodował zakłócenie spokoju – dla osób chcących w skupieniu i dla przyjemności oglądać mecz piłki nożnej oraz zakłócenie porządku publicznego – dla organizatorów meczu, bowiem zakłócało prawidłowy i zaplanowany przebieg całego wydarzenia sportowego. Zatem całe zachowanie obwinionych wyczerpywało znamiona wykroczenia z art. 51§2 kw.

Dodatkowo obwiniony J.Z. P. swoim zachowaniem w trakcie zakłócania spokoju i porządku publicznego naruszył także art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, albowiem w trakcie opisywanego wyżej zajścia niewątpliwie przeszedł na kilka minut z sektora wyznaczonego dla kibiców jego drużyny na teren stadionu nie przeznaczony dla publiczności. A nie był do tego uprawniony. W tym zakresie sąd jednak nie skazał obwinionego za kolejne, odrębne wykroczenie i całe zachowanie obwinionego uznał za jeden czyn wyczerpujący znamiona wykroczeń określonych w dwóch przepisach ustawy stosownie do art. 9§1 kw. Sąd uznał, że przebywanie obwinionego w miejscu nie wyznaczonym dla publiczności było jedynie fragmentem szerszego jego działania – zakłócenia spokoju i porządku publicznego. Dlatego zastosowana kwalifikacja czynu to art. 51§2 kw i art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 9§1 kw.

Skoro zaś sąd ustalił, iż obwiniony P. G. – pomimo postawienia mu takiegoż samego zarzutu – przez ogrodzeniowe jednak nie przeszedł i nie przebywał w miejscu nie przeznaczonym dla publiczności, tym samym jego zachowanie nie wyczerpywało znamion wykroczenia z art. 54 ust. 2 pkt 1 powoływanej ustawy, to okoliczność taką w opisie przypisanego mu czynu pominięto.

Wymierzając obwinionym karę (na podstawie art. 51§2 kw) Sąd miał do dyspozycji karę aresztu, karę ograniczenia wolności albo grzywnę. Po dogłębnej analizie okoliczności sprawy, warunków osobistych obwinionych, Sąd doszedł do przekonania, iż w stosunku do obwinionego P. G. (1) wystarczające i sprawiedliwe będzie orzeczenie kary grzywny w kwocie 2000 zł, zaś wobec J. P. kary 3000 zł grzywny. Naruszenia, których dopuścili się obwinieni nie mogą być potraktowane łagodniej, wybryki chuligańskie podczas meczy piłkarskich nadal są czynami nadzwyczaj często popełnianymi, wymagają więc stanowczości i surowości w karaniu, aby wybryki kibiców ukrócić. Zachowania obwinionych odbierają prawdziwym kibicom realną przyjemność z oglądania zmagania sportowych, deprawująco wpływają też na młodzież, która w gronie kibiców piłkarskich jest przeciw szczególnie liczna, są również źródłem strat dla organizatorów widowisk sportowych.

P. G. jest osobą młodszą, jednak był już karany i w chwili popełnienia powyższego wykroczenia znajdował się w okresie próby, w tym pod dozorem kuratora, wyznaczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w(...)w sprawie II K 782/14. Dlatego właśnie grzywnę w kwocie 2000 zł sąd uznał za sprawiedliwą, uwzględniając przy tym fakt, że obwiniony P. G. po wyłamaniu ogrodzenia od dalszego zakłócania spokoju i porządku odstąpił.

Z kolei za sprawiedliwą wobec J.Z. P. sąd uznał grzywnę w wysokości 3000 zł, a to z tego powodu, że z zarejestrowanego nagrania jednoznacznie wynika, iż był on osobą zdecydowanie bardziej aktywną i agresywną, przy tym po wyłamaniu ogrodzenia od dalszych działań nie odstąpił jak P. G., a dopuścił się dalszych naruszeń.

Zgodnie z art. 65 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych Sąd zobowiązany był – w przypadku ukarania za wykroczenie z art. 51§1 kw popełnione w związku ze sportową imprezą masową – orzec środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezę masową. W sprawie niniejszej sąd nie dopatrył się wypadków szczególnych, pozwalających na wyjątkowe odstępienie od wymierzenia środka karnego. Obwinieni to aktywni kibice drużyny (...) S., zatem orzeczenie tzw. zakazu stadionowego z pewnością zadziała wobec obwinionych wychowawczo jak i prewencyjnie. A że dotąd za podobne czyny nie byli karani, sąd orzekł zakaz wstępu na najkrótszy możliwy okres – 2 lat. Zakaz ten będzie dotyczył wszystkich meczów piłki nożnej będących imprezami masowymi rozgrywanymi z udziałem drużyny (...) S.. Sąd nie widzi potrzeb orzekania tego zakazu w szerszym zakresie, bowiem najbardziej dotkliwe dla obwinionych będzie pozbawienie ich możliwości oglądania i dopingowania meczów ich własnej drużyny.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 118 kpw i art. 119§1 kpw. Zryczałtowane wydatki postępowania ustalono od każdego obwinionego na 120 zł – zgodnie z §2 oraz §3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.12.2017r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia. Natomiast opłatę ustalono na 200 zł od P. G. i na 300 zł od J.Z. P. stosownie do art. 3 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Sąd zasądził powyższe koszty na rzecz Skarbu Państwa, nie znajdując podstaw do zwolnienia obwinionych od ponoszenia kosztów postępowania.